

Op de Canarische Eilanden groeit de kerstster ook in het wild en bereikt er een hoogte van vier meter. De plant bloeit daar van november tot januari/februari. In de zomer is de struik kaal. De kerstster is een plant uit de wolfsmelkfamilie. De soort komt oorspronkelijk van

Mexico maar groeit nu ook in het wild op de Canarische Eilanden. Het is een struik die tot 4 m hoog kan worden. De plant bloeit hier van november tot februari.

In de 14e, 15e en 16e eeuw werd het sap van de kerstster als middel tegen koorts gebruikt, en werd van de schutbladen rode verf gemaakt.

Het onverdunde sap van de kerstster is echter giftig. Op de huid veroorzaakt het sap rode vlekken maar bij inname langs de mond kan het spijsverteringsproblemen veroorzaken maar echt dodelijk is het sap niet.

Een Mexicaanse legende verklaart de verbintenis van de kerstster met Kerstmis.

Het arme kind Pepita, dat geen cadeau kon kopen om op kerstnacht aan Christus te geven, plukte enkele onkruiden in de wegberm en maakte er een klein boeket van. Men had het kind verteld dat een nederige, maar liefdevol gegeven gift aanvaardbaar was in de ogen van God.

In de kerk begon het boeket te bloeien met rode en groene bloemen en de kerkelijke gemeente beschouwde dit als een kerstwonder. Vanaf dat moment werd de kerstster in Mexico *Flores de Noche Buena* genoemd.

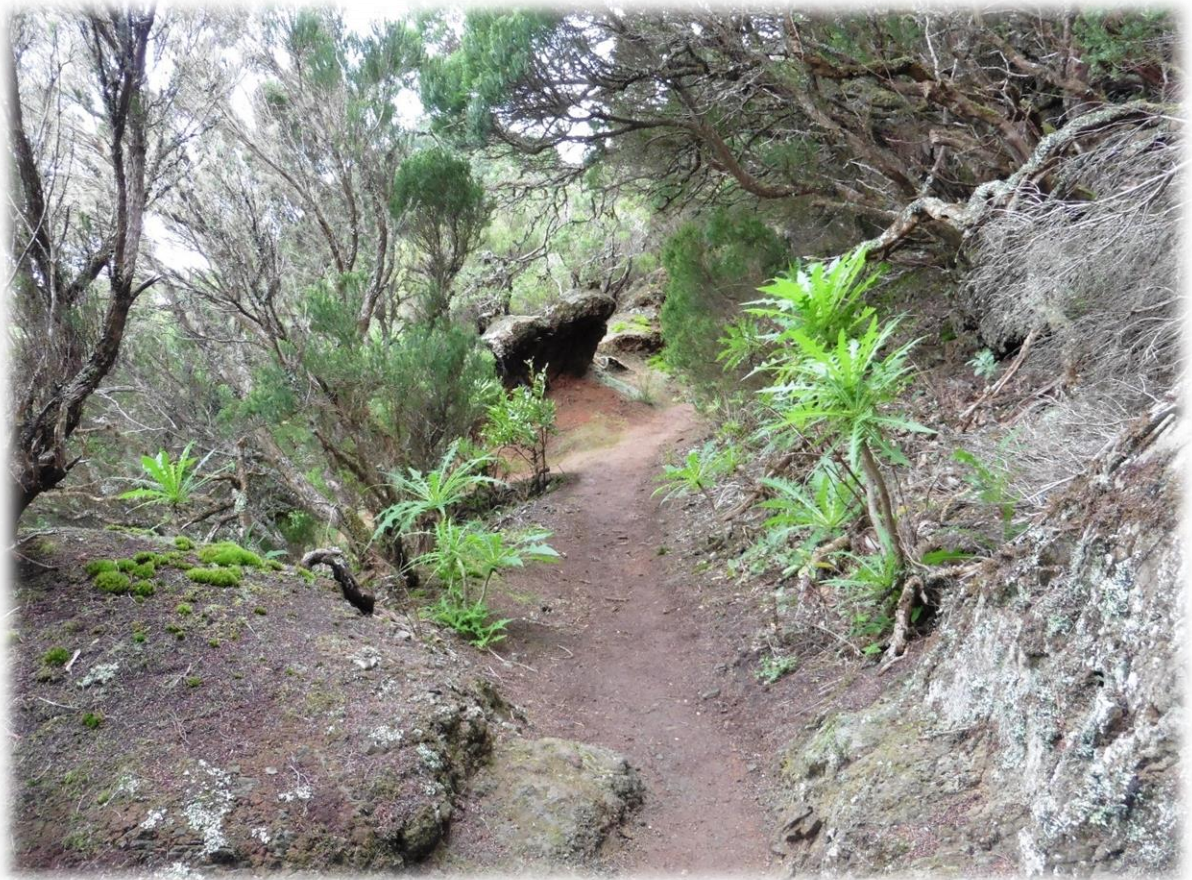

Het Anaga-gebied is slechts 140 vierkante km groot en bestaat voornamelijk uit tropisch regenwoud van laurierbossen.

De bergen waarop dit bos zich bevindt zijn 7 tot 9 miljoen jaar geleden gevormd door vulkanische erupties.

Het Anaga bos wordt omschreven als een ecologisch juweel dat de laatste ijstijd heeft overleefd.

Twintig miljoen jaar geleden, tijdens het tertiaire tijdperk, bedekten laurierbossen een gebied zo groot als Europa, vanaf de Atlantische oceaan tot de Kaspische Zee. Dit bos is een erfenis van deze oudheid en het is er nog steeds.

Onder de middag zoeken we een rustig plekje op en eten er onze picknick. Aanvankelijk was ik een beetje bang om naar het Anaga-gebergte te gaan omdat de kans op regen er nogal

overwegend is. Evenwel valt dat toch best mee. Wij hebben weinig regen gehad, wel af en toe zware bewolking maar toch ook enkele zonnige dagen.

De witte huisjes liggen als dobbelstenen verspreid over de heuvels en de frisse berglucht zorgt voor extra zuurstof. Het gebied kent schitterende flora en laurierbossen en is dan ook populair bij natuurliefhebbers en wandelaars.

Soms worden er huizen gebouwd in een vallei waar men niet met de wagen kan geraken. Dan maakt men gebruik van een materiaallift.

Onze wandeling vandaag gaat door de Monte de Aguirre. Dit is een gebied met gecontroleerde toegang om het oude, zeer unieke laurierbos te beschermen. Eeuwen terug liepen door het Anaga-gebergte smalle paden, die bekend stonden als *caminos reales*

(koninklijke wegen). Die naam herinnert aan de lokale suikerteelt, die was voorbehouden aan edellieden. Over de ezelpaden vervoerden de boeren hun producten naar de markt in de toenmalige hoofdstad La Laguna. Nu vormen deze paden een netwerk van wandelroutes.

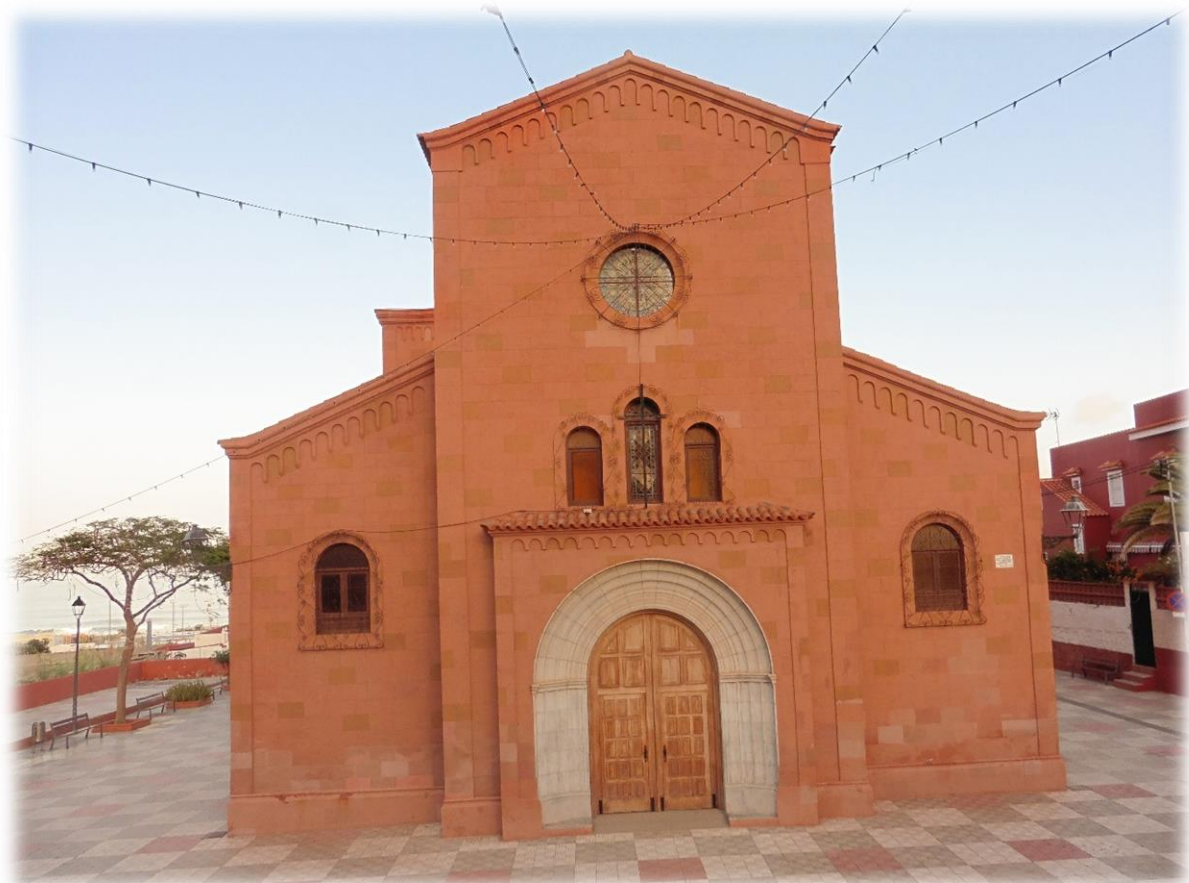
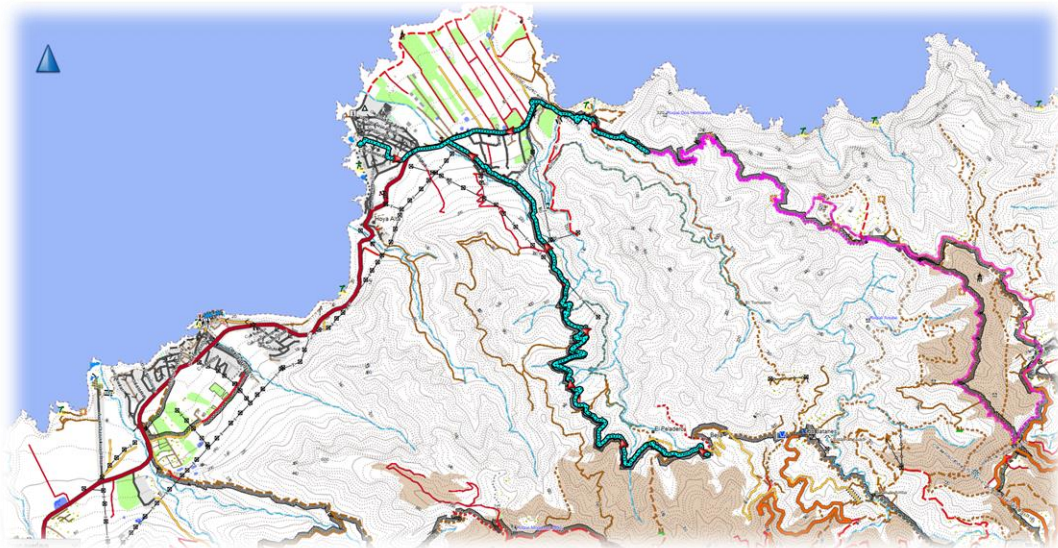

We vinden Jules gemakkelijk terug op een terrasje dicht bij de auto. Van zodra Jules ons ziet opent hij meteen de portieren van de auto met de afstandsbediening.

Maandag 13 januari 2020

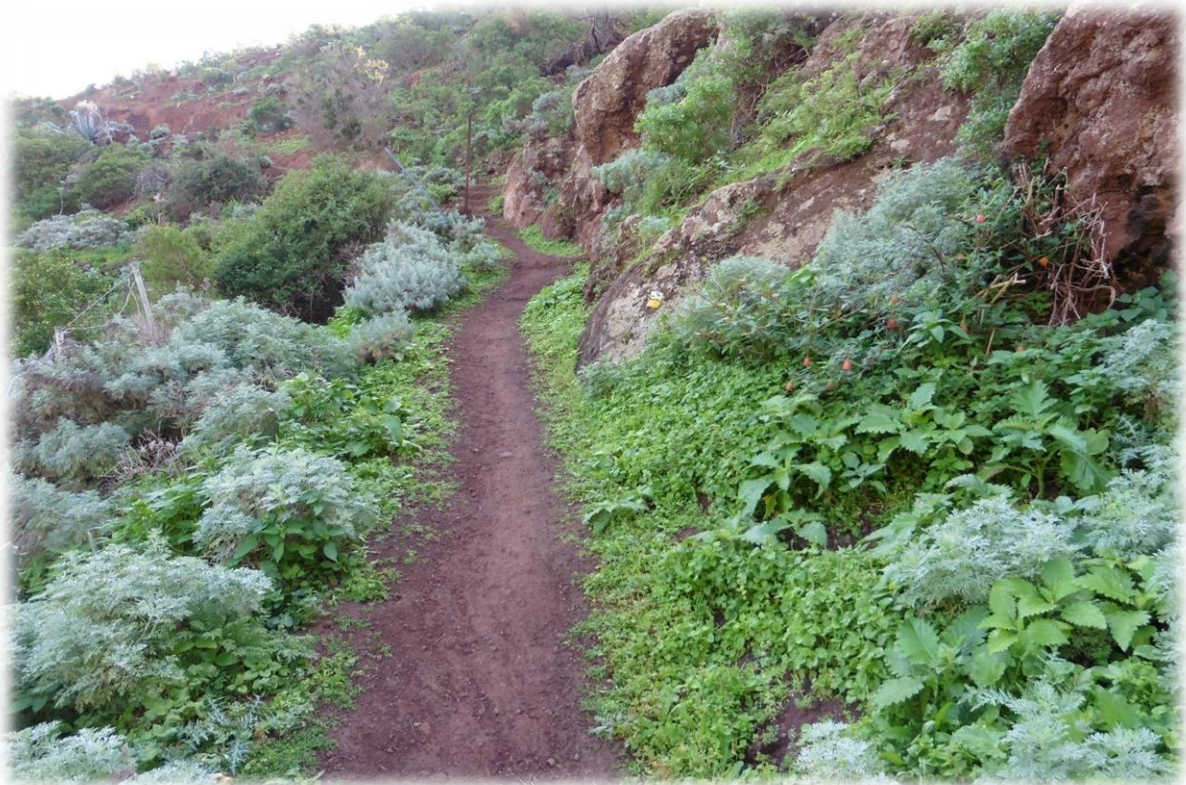
- Soort : Heen- en terugwandeling
- Plaats : Punta del Hidalgo
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 1000 m
- Dalen : 1000 m
- Duur : 6 uur

Deze toren, gebouwd in 1961, is een replica van de toren van de graaf van La Gomera, die ooit in La Gomera stond.

De wandelpaden zijn over het algemeen goed maar af en toe wel wat glad doordat de jungleachtige laurierbossen het gehele jaar door min of meer nat of vochtig zijn.

Dit gebied was tot 20 jaar terug amper de bereiken en tot op heden zijn er plekken waar de ezel nog altijd een belangrijk vervoersmiddel is. Momenteel zijn er enkele wegen die naar enkele kleine dorpjes leiden.

Hoewel er nog steeds meer dan 2.000 mensen in het Anaga gebergte wonen, zijn veel bewoners naar de steden getrokken, omdat er in de stad meer te verdienen valt.

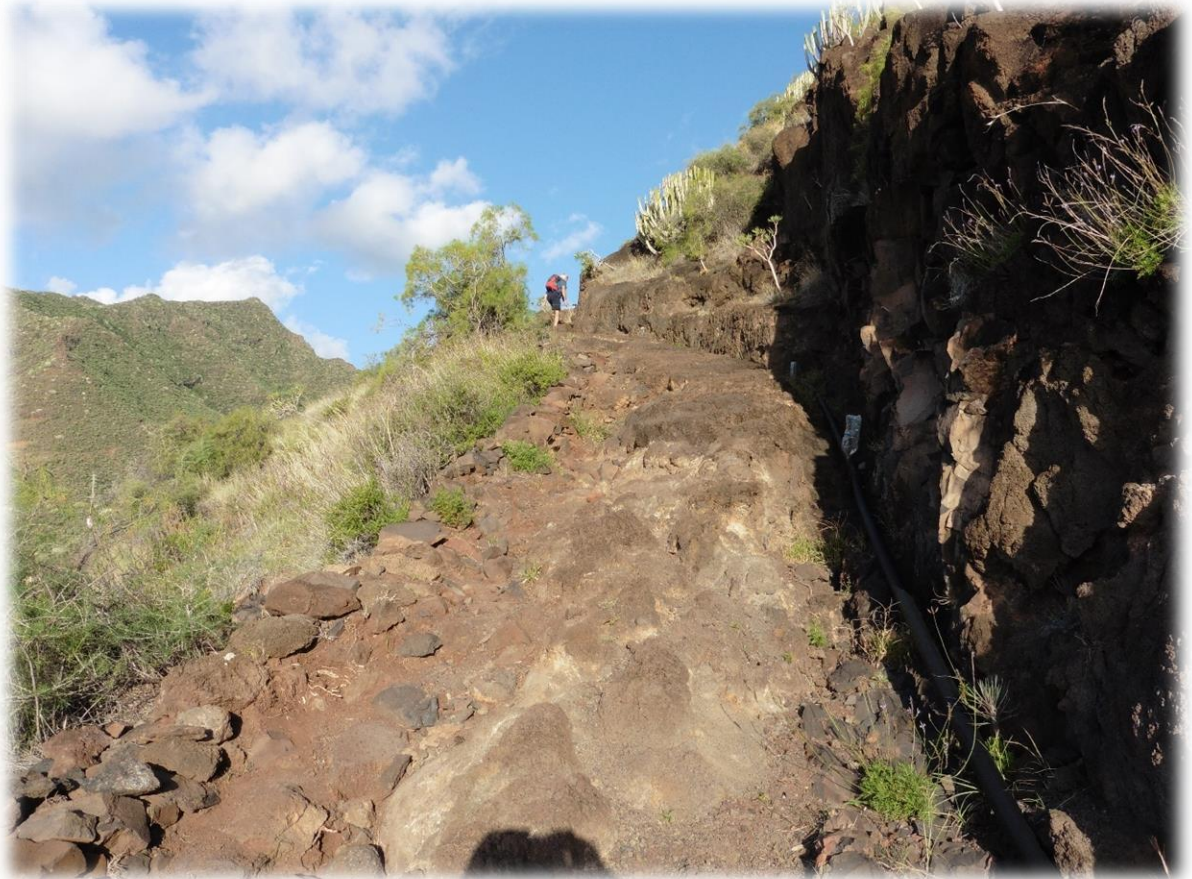
Dinsdag 14 januari 2020

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Iguete de San Andrés
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 1000 m
- Dalen : 1000 m
- Duur : 6 uur blz 179

Vandaag hebben we onze zwaarste en moeilijkste wandeling. Ze staat dan ook als zwart gecatalogeerd. Jules hebben we terug afgezet in een kustplaatsje.

De route begint in Iguete de San Andrés en stijgt door het laurierbos naar het dorpje Lomo, met zicht op het dorpje Las Bodegas. Daarna volgt een lange afdaling over bergruggen en

langs de bovenloop van de ravijnen van Anosma en Ijuana, door een adembenemend landschap.

